

Ах Анета и ~~ЕАНА~~Амери и Стефана къде по легето с руж по лицето! На какво тъдява всека се надява, на познатства нови или на какво ли! Може би жоржети или маркизети всека ще купува или ще щурмува в кафенето тука Николай купука.

Николай: не се подигравай сериозно ти казвам, в вторник вечерта искам от тебе злободневка.

Ведбал: но тя е вече тука, наши любезни редакторе, *на май стоп*

Николай: А може да абе то и на Голубка, цо и кат то ланиса посте ат енука.

Червеният: Весело започваме тази вечер а на душа лежат спомени тежки

Ведбал: Ти още ли живееш с кошмара на войната.

Червеният: Скошмара на войната хи и на политическите събития.

Николай: Тогавя ти си болшевик.

Ведбал: А аз съм с него.

Веселин: и аз

Николай: Аз съм за живота, на миналото хвълих пелана от забрава, с поглед устремен за живот и винаги напред.....

Ведбал: В капиталистическото общество.... без монетни рицари напред така казал той.

Николай: Аз ли, аз ще пукна но пари ще намеря.

Ведбал: Не се съмнявам, след като походиш 3 месеца с неправа риза и чорапи вмирисани на пьстарма....

Червеният: Чораните на Ханс миршат на пор /всички се смеят/

Николай: Това еверно, аз живея в тех на мансардата и го имам поминрисано.

Ведбал: А кога ще платиш наема.

Николай: Прави с ръка голям въпросителен знак- неизвестно

Ведбал: Плащането неизвестно а изхвърлянето на парцалите известно

Червеният: То се разбира от само себе си, така се живее в нашето време, а той, той е герой от нашето време.

Николай: Кой аз ли?

Ведбал: Ти а не аз.

Николай: Ти си герой от Владайските събития.

Ведбал: Не се убивдам защото не стрелям а мундира хвърлих.

Червеният: Всичко това премина без жертвеност, сега сме свободни с не свободни воли, да.

Николай: Волята ти ще се освободи, ако мецаната Константин те похвърли още с един меланш.

Червеният: Това може виж то ще ме зарадва, а и тебе ще зарадва, защото и ти ще пиеш а ако шампанско ще се възхитиш.